

Curriculumul la disciplina

Știința despre educație

Facultatea de Drept și Științe sociale
Catedra de științe socioumane și asistență socială
Domeniul general de studiu: *Asistență socială*
Ciclul I (studii superioare de licență)
Specialitatea: *Asistență socială*

Titularul cursului:

Elena Zolotariov, conf. univ., doctor în pedagogie.

Catedra de științe socioumane și asistență socială (biroul 546).

Tel. (0231) 7-68-30.

Orele de consultații: marți, 14¹⁰-15³⁰.

Aprobat

la ședința Catedrei de științe socioumane și asistență socială
din „_____” _____ 20____ (proces verbal nr. ____).

Șef catedră _____

Aprobat

la ședința Consiliului Facultății de Drept și Științe sociale
din „_____” _____ 20____ (proces verbal nr. ____)-

Administrarea unității de curs

Codul unității de curs	Credite ECTS	Forma de învățământ	Total ore	Repartizarea orelor				Forma de evaluare	Limba de predare
				Prel.	Sem.	Lab.	Ind.		
F.	3	Frecv. la zi	90	30	30	-	30	examen	rom.
F.	3	Frecv. redusă	90	14	14	-	62	examen	rom.

Integrarea cursului în programul de studii. Cursul reprezintă o disciplină fundamentală care reflectă problemele educației în conformitate cu realizările științei și a experienței pedagogice avansate, oferind, de asemenea, o viziune de ansamblu asupra specificului procesului educațional.

Cursul va demara cu un studiu general referitor la bazele științifico-conceptuale ale educației, îmbinat cu aplicarea metodologiei studiului de caz orientate spre dezvoltarea abilităților de soluționare a problemelor specifice practicii moderne de educație. Pe parcurs se va pune accent pe activitatea de cercetare a studenților în scopul favorizării formării capacităților de analiză multidimensională a situației din instituțiile educaționale, precum și a abilităților de luare a deciziilor cu referire la îmbunătățirea calității activității pedagogice.

Scopul cursului vizează punerea fundamentelor în domeniul cunoștințelor, abilităților, atitudinilor în ideea pregătirii eficiente a unor profesioniști de performanță pentru realizarea programelor educaționale; formarea motivației și interesului pentru studierea disciplinei; dobândirea unei concepții generale asupra întrebărilor fundamentale ale științei educației/pedagogiei, inițierea studenților în implementarea practică a ideilor științifice asimilate.

Competențe prealabile. Pentru studierea cu succes a acestui curs, studentul ar trebui să fie capabil să:

- dețină idei generale empirice despre educație, rolul ei în formarea și dezvoltarea individului ca personalitate;
- cunoască factorii și condițiile de asigurare a formării-dezvoltării permanente a personalității umane; particularitățile de vârstă și individuale ale copilului;
- țină cont de înțelepciunea populară în domeniul educației;
- știe a lucra cu cartea (evidențierea ideilor de reper, conexiunea între idei);
- elaboreze un plan pentru referat; să scrie o adnotare;
- selecteze surse bibliografice în corespundere cu tema abordată;
- fie responsabil pentru obligațiunile personale.

Competențe dezvoltate în cadrul cursului.

Cunoaștere și înțelegere:

- Cunoaște paradigmele tradiționale și moderne în domeniul educației.
- Însușește premisele antropologice, spirituale și psihosociale ale educației.
- Conștientizează problematica scopurilor, conținutului, metodelor și formelor de organizare a procesului educativ.
- Abordează sistemic activitatea educațională.

Explicare și interpretare:

- Reflectează asupra acțiunilor proprii și stabilește conexiuni între cunoștințele noi și cele anterioare.
- Identifică soluții alternative pentru soluționarea unor probleme din practica educațională.
- Focalizează în totalitate atenția, devenind participant activ și atent în public.
- Exprimă propriile idei și opinii pe diferite căi.
- Planifică un studiu independent, asumându-și responsabilitatea pentru propriile decizii.
- Cooperează în grup, luând în calcul și punctele de vedere ale celorlalți participanți.

Competențe atitudinale:

- Percepe pe cel educat și natura acestuia ca prioritate în organizarea unui proces educațional performant.
- Acceptă comportamentul interpersonal educator-educat ca indicator valoric pentru realizarea unei practici educaționale de calitate.
- Cultivă dorința de a deveni participant activ al procesului de învățământ.

Finalitățile cursului. Se favorizează formarea/dezvoltarea următoarelor competențe la studenți:

- 1) Exprimarea coerentă orală și în scris, operând corect cu:
 - termeni și concepte de bază referitoare la lege, drepturi, libertăți, îndatoriri și responsabilități ale individului și instituțiilor;
 - standarde internaționale în domeniu;
 - mecanisme de protecție;
 - forme de nedreptate, inegalitate și discriminare.
- 2) Selectarea, sintetizarea și analizarea de informații, provenite din diferite surse cu formulare de concluzii obiective și echilibrate.
- 3) Legarea cunoașterii materiei de studiu de situațiile concrete de aplicare.
- 4) Responsabilitatea pentru propriile acțiuni:
 - manifestarea empatiei și solidarității cu colegii grupului de lucru;
 - verificarea punctului de vedere personal prin confruntarea cu cele ale celorlalți.
- 5) Conștientizarea și aprecierea relevanței practice a studierii cursului.

Conținuturi.

Tema	Unitățile tematice ale cursului (puncte de reper, aplicații practice)	Număr de ore							
		Studii cu frecvență la zi				Studii cu frecvență redusă			
		Preleg.		Semin.		Prelegeri		Semin.	
		Aud.	L.i.dir.	Aud.	L.i.dir.	Aud.	L.i.dir.	Aud.	L.i.dir.
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.
	Prelegeri								
I.	Introducere în problematica disciplinei de studiu	2							
1.	Conceptul de <i>teorie a educației</i> . Teoria educației ca teorie științifică.								
2.	Aria semantică a conceptului de <i>teorie a educației, știință a educației</i> .								
3.	Câmpul problematic al cursului. <i>Obiective de referință:</i> Studentul trebuie să devină capabil să:								
	• motiveze semnificația disciplinei de studiu în raport cu exigențele societății moderne; • caracterizeze aspectele de conținut ale conceptului de educație în contextul priorităților specialității alese; • manifeste sensibilitate în raport cu problematica cursului.								
	<i>Activități de lucru individual</i>								
1)	Elaborarea unei schițe de emblemă a cursului cu comentariul de referință.								
2)	Elaborarea listei de articole referitoare la problematica educației în baza examinării revistei <i>Didactica Pro...</i> din ultimii cinci ani și expunerea în scris a propriilor opinii.								
II.	Educația ca fenomen social și pedagogic	2		2		2		2	
1.	Educația și funcțiile ei.								
2.	Educația și socializarea. Educația și instruirea.								
3.	Conceptiile generale ale educației. <i>Obiective de referință:</i> Studentul trebuie să devină capabil să:								

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.
•	expună opinii personale despre amploarea și oportunitatea educației de calitate solicitate de condițiile tranziției spre o societate democratică în Republica Moldova;								
•	discrimineze și să explice ideile cu semnificație valorică pentru fenomenul educațional;								
•	identifice sensul și caracteristicile educației ca fenomen social și pedagogic în baza reflectării asupra aforismelor, proverbelor.								
	<i>Activități de lucru individual</i>								
1)	Elaborarea unui chestionar care să acopere materia de studiu la subiectele temei.								
2)	Formularea unui apel (mesaj) despre educație adresat tinerii generații.								
3)	Prezentarea argumentelor în favoarea afirmației <i>Educația este o categorie generală, veșnică.</i>								
4)	Formularea noțiunii proprii a educației în baza modelelor de concepte examinate.								
III	<i>Educația ca proces pedagogic</i>	2		2		2		2	
1.	Procesul educației: particularități semnificative.								
2.	Legitățile procesului de educație.								
3.	Principiile educației								
	<i>Obiective de referință:</i> Studentul trebuie să devină capabil să:								
•	evidențieze particularitățile semnificative ale educației ca proces pedagogic,								
•	dezvăluie bazele natural-științifice ale procesului de educație;								
•	caracterizeze factorii care influențează procesul educațional;								
•	identifice situații relevante pentru funcționarea diferitor legități și principii ale educației.								
	<i>Activități de lucru individual</i>								
1)	Elaborarea schemei structural-logice a subiectelor temei.								
2)	Selectarea situației acordate la legitățile și principiile educației.								
3)	Realizarea unui comentariu pedagogic la enunțul <i>Au fost oameni înaintea ta, pentru ca tu să devii Om. Fii om tu, pentru ca să fie oameni după tine</i> (N. Iorga).								
IV	<i>Perceperea omului și constituirea procesului educativ</i>	2		2		2		2	
1.	Parametrii de om, integritatea și ierarhia lor.								
2.	Educația orientată spre personalitate: repere conceptuale.								
3.	Strategii de realizare a educației orientate spre personalitate.								
	<i>Obiective de referință:</i> Studentul trebuie să devină capabil să:								
•	formeze o viziune de ansamblu vis-à-vis de dimensiunile antropologice și oportunitatea lor pentru organizarea procesului educațional;								
•	discrimineze și să explice ideile cu semnificație valorică pentru educația orientată spre personalitate;								
•	exprime unele idei critice privind luarea în considerare a premiselor nominalizate în practica educațională existentă.								

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.
1)	<i>Activități de lucru individual</i> Prezentarea schematică a parametrilor modelului antropologic orientativ al omului și explicarea coraportului lor.								
2)	Confruntarea a două idei:								
(a)	<i>Omul acționează ca un tot întreg. Împărțirea în diferiți parametri este periculoasă, deoarece divizează omul în părți.</i>								
(b)	<i>Omul acționează ca un tot întreg. Prin urmare, toți parametrii sunt de valoare egală. este imposibil de a-l evidenția pe careva din ei și a-i atribui un rol conducător.</i>								
V.	Problematica scopurilor educației 1. Cu privire la semnificație scopurilor educative. 2. Considerații generale cu privire la stabilirea scopurilor educative. 3. Scopurile educative în societatea valoric instabilă. <i>Obiective de referință:</i> Studentul trebuie să devină capabil să: - se pătrundă cu înțelegere și să explice importanța și dificultățile stabilirii scopurilor educative în societatea modernă; - urmărească și să argumenteze științific unitatea scop-conținut-metode-forme de educație; - exprime idei personale în raport cu problematica scopurilor educației. <i>Activități de lucru individual</i> 1) Studierea compartimentului <i>Finalitățile educației</i> din Concepția Învățământului Republicii Moldova. Formularea opiniei critice asupra actualității implementării prevederilor Concepției. 2) Explicarea contradicțiilor posibile dintre scopurile ideal și real, subiectiv și obiectiv al educației. Propunere de soluții de rezolvare a acestora.	2		2		2		2	
VI.	Metodele și mijloacele educației 1. Modalități de influență educativă: precizări conceptuale. 2. Cu privire la clasificarea metodelor de educație. 3. Caracteristica metodelor de educație. 4. Mijloacele educației. Microcolocviu <i>Obiective de referință:</i> Studentul trebuie să devină capabil să: - definească conceptele: <i>metodă, procedeu, mijloc de educație</i>; - înțeleagă și să explice interacțiunea dialectică între metode și procedee ale educației; - discrimineze particularitățile distinctive ale diferitor metode și procedee ale educației. <i>Activități de lucru individual</i> 1) Elaborarea și comentarea schemei structural-logice a temei <i>Metodele educației</i> . 2) Selectarea și înscenarea situațiilor relevante de implementare practică a unor metode de educație. 3) Selectarea din literatura de specialitate argumente justificate privitor la dauna pedepselor fizice.	2		2		2		2	

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.
VII.	Conținutul educației	6		18		2		2	
1.	Problema conținutului educației.								
2.	Educația intelectuală.								
3.	Educația morală.								
4.	Educația patriotico-civică.								
5.	Educația pentru cultura sexualității.								
6.	Educația estetică.								
7.	Educația psiho-fizică.								
8.	Educația tehnologică.								
	<i>Obiective de referință:</i> Studentul trebuie să devină capabil să:								
	- determine componentele tematice ale conținutului educației; - caracterizeze elementele conținutului educației prin prisma diferitor paradigme de abordare; - definiască conceptele diferitor dimensiuni educaționale; - identifice strategii și tehnici relevante de realizare practică a aspectelor de conținut al educației.								
	<i>Activități de lucru individual</i>								
1)	Elaborarea schemei structural-logice și concluzionarea generală asupra tematicii conținutului educației.								
2)	Alcătuirea adnotării unei publicații mai recente cu referire la aspectele de conținut ale educației.								
3)	Dezvăluirea conceptelor dimensiunilor educaționale prin prisma diferitor paradigme de abordare a acestora.								
VIII.	Conținuturi noi ale educației. „Noile educații”	2		4		2			
1.	Problematica lumii contemporane și „răspunsurile educației”.								
2.	Educația ecologică.								
3.	Educația pentru pace și cooperare.								
4.	Educația pentru democrație și drepturile omului.								
5.	Educația pentru comunicare și mass-media.								
6.	Modalități practice de introducere a „noilor educații” în conținutul învățământului.								
	<i>Obiective de referință:</i> Studentul trebuie să devină capabil să:								
	- evidențieze caracteristicile problematicei lumii contemporane; - explice argumentat semnificația „Noilor educații”; - determine modalitățile de implementare practică a „Noilor educații”.								
	<i>Activități de lucru individual</i>								
1)	Evidențierea aspectelor educației pentru democrație din perspectiva prevederilor <i>Convenției cu privire la drepturile copilului</i> .								
2)	Selectarea din ziare și reviste sau din viață exemple de încălcare a drepturilor copiilor în țara noastră și după hotarele ei.								
3)	Analiză critică a situației privind educația ecologică a populației în țara noastră.								
IX.	Formele muncii educative	4		2		2		2	
1.	Formele de organizare a activității educative: repere conceptuale.								
2.	Lecția și ora clasei – forme specifice de organizare a muncii educative.								

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.
3.	Diversitatea formelor de organizare a educației: sugestii aplicative. <i>Obiective de referință:</i> Studentul trebuie să devină capabil să: • elaboreze proiectele unor forme netradiționale de organizare a muncii educative;								
	• evidențiază caracteristicile semnificative ale diferitor forme de organizare a activității educative. <i>Activități de lucru individual</i> 1) Selectarea din literatură a modelelor de implementare practică a variatelor forme de organizare a activității educative. 2) Elaborarea proiectului unei forme netradiționale de organizare a muncii educative.								
X.	<i>Dimensiunea tehnologică a educației</i> 1. Tehnologia pedagogică: accente conceptuale. 2. Ciclul tehnologic al muncii educative. 3. Proiectarea unei activități educative. 4. Sistema educațională a școlii. Microcolocviu <i>Obiective de referință:</i> Studentul trebuie să devină capabil să: • prezinte argumentat punctul său de vedere privitor la conceptul de tehnologie educațională; • deducă soluții viabile pentru practica actuală a educației, în baza analizei critice a componentelor constituitoare a ciclului tehnologic al activității pedagogice organizate; • identifice câteva idei pe care vrea să le asigure în practica individuală de organizare a muncii educative. <i>Activități de lucru individual</i> 1) Elaborarea unei comunicări cu referire la problema colaborării școală-familie. 2) Dezvoltarea conținutului semantic al enunțului <i>Educația este o artă, implementarea căreia urmează să fie perfecționată de multe generații</i> (E. Kant).	4		2		2		2	
XI.	<i>Sinteză generalizatoare</i>	2		2		2		2	
	Total ore	30		30		14		14	

Seminare

Nr. d/o	Unitățile tematice ale cursului (puncte de reper, aplicații practice)	Număr de ore			
		Studii cu frecvență la zi		Studii cu frecvență redusă	
		Aud.	L. ind.	Aud.	L. ind.
1.	2.	3.	4.	5.	6.
	Seminare				
I.	<i>Educația ca fenomen social și pedagogic</i>	2		2	
1.	Faceți o analiză comparativă a diferitor definiții ale educației.				
2.	Dezvăluiți specificul educației în raport cu socializarea și instruirea.				
3.	Stabiliți corelația trăsăturilor caracteristice ale educației și ale funcțiilor ei.				
4.	Evidențiați ideile centrale ale diferitor abordări și concepții ale educației.				

1	2	3	4	5	6
	<i>Expuneți ideile pedagogice sugerate de enunțurile:</i>				
	– Educația are nevoie de trei lucruri: talent, știință, exercițiu (Aristotel). – Educația și instrucția se încep din anii cei mai timpurii ai existenței și continuă până la sfârșitul vieții (Platon). – Pot fi tineri deștepți și bătrâni proști. Pentru că învață a reflecta nu timpul, ci educația timpurie și natura (Democrit).				
	– Eu mai continui să învăț, educația mea încă nu s-a terminat. Când oare ea se va încheia? Când eu nu voi fi apt pentru ea: după moartea mea. Toată viața mea este, de fapt, la drept vorbind, o îndelungată educație (C. Helvetius). – Educația omului se începe odată cu nașterea lui, până a vorbi, până a auzi el deja se învață. Experiența precedă lecțiile (J.-J. Rousseau). – Noi considerăm omul o fire blândă. Da, în cazul în care însușirile lui au fost cum se cuvine dezvoltate prin educație, el într-adevăr devine cea mai blândă ființă. Dacă însă omul este educat insuficient sau prost, atunci el este cea mai sălbatică ființă născută pe pământ (Platon). <i>Surse de suport</i> Cristea S. Dicționar de pedagogie. – București: Ed. Litera Internațională, 2000. Moise C., Cozma T. Reconstrucție pedagogică. – Iași: Ed. AnKaron, 1996. Opreșcu N. Pedagogie. – București, 1996. Cucoș C. Pedagogie. – Iași: Ed. Polirom, 1996.				
II.	Educația ca proces pedagogic	2		2	
1.	Evidențiați particularitățile semnificative ale educației ca proces pedagogic.				
2.	Dezvăluiți bazele natural-științifice ale procesului de educație și evidențiați componentele lui.				
3.	Reprezentați schematic și explicați interacțiunea educator-educat în procesul educației.				
4.	Caracterizați legitățile educației și argumentați semnificația lor.				
5.	Aduceți argumente în favoarea respectării anumitor principii ale educației.				
	<i>Expuneți ideile pedagogice sugerate de enunțurile:</i>				
	– Nici o constrângere exterioară nu poate susține omul nici la o înălțime intelectuală, nici la cea morală, când el singur nu dorește să țină la ea (N. Cernășevski). – Educația, fără îndoială, este nu altceva decât obișnuința (J.-J. Rousseau). – Îmbinarea cerințelor față de personalitate și a respectului față de ea – nu sunt două lucruri diferite, dar unul și același. Cerințele noastre înaintate față de personalitate exprimă respectul față de forțele și posibilitățile ei, în respectul nostru se înalță în același timp și cerințele noastre față de personalitate (A. Makarenko). – Obișnuința – a doua natură a omului și educația, care constă în dobândirea deprinderilor tocmai și ne dă această a doua natură (V. Behterev). – Convingerea numai atunci se face un element al caracterului când trece în obișnuință. Obișnuința anume și este acel proces, prin intermediul căruia convingerea se prefăce în înclinație și gândul se transpune în fapt (K. Ușinski).				

1.	2.	3.	4.	5.	6.
–	Secretul educației reușite se află în respectul față de elev (Erikson). <i>Surse de suport</i> Nicola I. Tratat de pedagogie școlară. – București: Ed. Aramis, 2003. Oprescu N. Pedagogie. – București, 1996. Zolotariov E., Mihailov M. Teoria și metodică educației: curs de prelegeri. – Bălți, 2006.				
III.	<i>Premisele antropologice și psihologie ale educației</i> 1. Reprezentați imaginea omului în viziunea antropologiei pedagogice. 2. Evidențiați parametrii de om, explicați ierarhia lor. 3. Precizați reperele conceptuale și strategiile de realizare a educației orientate spre personalitate. 4. Dați răspuns argumentat la întrebările: • Are oare sens din punct de vedere pedagogic de a diviza în șase parametri? • Diferite științe consideră, că într-adevăr există un parametru conducător. Care este părerea Dvs.? • Dacă v-ați decis în favoarea unui parametru conducător, care ar putea fi el? Rațiunea sau sentimentul, întrucât discuțiile se educă, în principal, în jurul acestor parametri. 5. Modelați acțiunile pedagogului în următoarea situație: • Pedagogul-educator lucrează cu grupa. În grupă apare o fetiță nouă. Pedagogul supraveghează după fată. La ce va atrage el atenție deosebită? <i>Expuneți ideile pedagogice sugerate de enunțurile:</i> – Noi nu le spunem pedagogilor: procedați așa sau altfel. Le spunem însă: studiați legile fenomenelor psihice cu care doriți să conduceți și procedați adaptându-vă la aceste legi și la acele condiții în care vreți să le aplicați (K. Ușinski). – Orice artă, inclusiv arta educației, are scopul de a completa ceea, ce lipsește de la natură (Aristotel) – Oamenii devin buni mai mult prin exersare decât de la natură (Democrit). <i>Surse de suport</i> Schilling J. Didaktik/methodik der sozialpädagogik: Grundlagen und konzepte. – Lechterhand, 1995. – 292 p. Savater F. Curajul de a educa. – Chișinău: ed. ARC, 1997. – 213 p. Joiță E. Pedagogia: știința interactivă a educației. – Iași: Ed. Polirom, 1999. – 192 p. Селиванов В. Основы общей педагогики: Теория и методика воспитания. Москва: Издательский центр «Академия», 2004. – 336 с.				
IV.	<i>Scopurile educației</i> 1. Definiți conceptul de scopuri educative și arătați semnificația lor. 2. Reflectați asupra corelației <i>valori-norme-scopuri educative</i>. 3. Precizați scopurile educative relevante pentru societatea modernă valoric instabilă. <i>Expuneți ideile pedagogice sugerate de enunțurile:</i> – Educația, primită de om, se termină, își atinge scopul, când omul s-a manifestat în așa măsură, că posedă forța și voința singur pe sine să se formeze în decursul vieții (Diesterweg). – Anii copilăriei sunt, mai întâi de toate, educația inimii (V. Suhomlinski).				

1.	2.	3.	4.	5.	6.
–	Tinere, îndrăgește munca, renunță la plăceri, nu pentru ca să renunți de la ele pentru totdeauna, însă pentru ca, cu atât mai mult, să le poți avea în perspectivă! Nu-ți toci susceptibilitatea față de ele prin desfătare preamatură (E. Kant). Achiziționează în tinerețe aceea, ce cu anii îți va compensa prejudiciul, cauzat de bătrânețe (Leonardo da Vinci). Cine în mod conștient se declară mărginit, acela este cel mai aproape de perfecțiune (I. Goethe).				
–	Perfecțiunea lumii întotdeauna este adecvată perfecțiunii spiritului care o contemplează. Omul bun găsește pe pământ răul pentru sine, cel rău deja își gustă iadul său” (H. Heine). <i>Surse de suport</i> Cristea S. Dicționar de pedagogie. – București: Ed. Litera Internațională, 2000. Moise C., Cozma T. Reconstrucție pedagogică. – Iași: Ed. AnKaron, 1996. Cucoș C. Pedagogie. – Iași: Ed. Polirom, 1996. Nicola I. Tratat de pedagogie școlară. – București: Ed. Aramis, 2003.				
V.	Metodele și mijloacele educației - Definiți conceptul de metodă a educației. - Demonstrați interconexiunea metodelor și procedeele de educație. - Prezentați unele variante de clasificare a metodelor educației. - Specificați particularitățile distinctive ale diferitor metode și procedee ale educației. - Precizați caracteristicile conceptului de mijloace ale educației. - Elaborați un chestionar care să acopere subiectele temei. <i>Expuneți ideile pedagogice sugerate de enunțurile:</i> – Prin căldura mângâietoare întotdeauna veți obține mai mult, decât prin forța grosolană (Esop). – Dacă și există asemenea împrejurări, în carte severitatea față de copii devine o necesitate, apoi aceasta e atunci când în pericol e moralitatea lor sau când de față sunt obișnuințele negative ce trebuiesc deznădăinate (J.-J. Rousseau). – Frica de pedeapsă corporală nu va face inima rea bună, iar amalgamul fricii cu răutatea – este lucrul cel mai dezgustător în om (K. Ușinski). – Convingerea numai atunci se face un element al caracterului când trece în obișnuință. Obișnuința anume și este acel proces prin intermediul căruia convingerea se preface în înclinație și gândul se transpune în fapt (K. Ușinski). – Convingerea ca factor de educație are o importanță mai mare în vârsta mai târzie a copilului, însă la ea se va recurge cât mai devreme, odată cu înțelegerea de către copil a vorbirii și dezvoltarea capacității de judecată (V. Behterev). – Este demnă de laudă acțiunea, dar nu omul însăși (M. Mountainqge). – Încrederea acordată trezește de obicei încredere de răspuns (Livii). <i>Surse de suport</i> Cristea S. Dicționar de pedagogie. – București: Ed. Litera Internațională, 2000. Moise C., Cozma T. Reconstrucție pedagogică. – Iași: Ed. AnKaron, 1996. Cucoș C. Pedagogie. – Iași: Ed. Polirom, 1996. Nicola I. Tratat de pedagogie școlară. – București: Ed. Aramis, 2003.				

1.	2.	3.	4.	5.	6.
VI.	Educația intelectuală 1. Definiți conceptul educației intelectuale și arătați semnificația ei. 2. Comparați diferite modele de abordare a educației intelectuale. 3. Precizați obiectivele educației intelectuale și identificării modalității de realizare a lor. 4. Caracterizați educația intelectuală în viziunea diferitor autori și pedagogi.				
	<i>Expuneți ideile pedagogice sugerate de enunțurile:</i> – Doar începând să înveți, afli despre propria imperfecțiune (Li Tzi). – Perfecțiunea este conștiința omului despre imperfecțiunea sa (Augustin). – Este doar un singur bine – știința și doar un singur rău – neștiința (Socrate). – Niciodată neștiința nu produce răul, e dăunătoare numai înșelarea. Se înșală însă oamenii nu pentru că nu știu, dar pentru că se imaginează pe sine știutori (J.-J. Rousseau). – Poți învăța doar aceea, ce iubești (I. Goethe). – Adevărata știință se dă prin inimă. Noi știm doar aceea ce iubim (L. Tolstoi). – Mai bine să știi mai puțin și mai mult să iubești, decât mai mult să știi și să nu iubești (Rotterdamski). <i>Surse de suport:</i> Moise C., Cozma T. Reconstrucție pedagogică. – Iași: Ed. AnKaron, 1996. Cucoș C. Pedagogie. – Iași: Ed. Polirom, 1996. Nicola I. Tratat de pedagogie școlară. – București: Ed. Aramis, 2003. Dottrens R. E'duquer et instruire. – Paris: Nathan UNESCO, 1988. Momanu M. Introducere în teoria educației. – Iași: Ed. Polirom, 2002. – 172 p. Văideanu G. Educația intelectuală. Studii și perspective. – București: Ed. Didactică și Pedagogică, 1971.				
VII.	Educația morală 1. Definiți conceptele și noțiunile de reper ale temei. 2. Dezvăluți paradigmele și teoriile educației pentru cultivarea morală. 3. Explicați ideea autodeterminării morale a personalității ca vector strategic al procesului pedagogic. 4. Precizați finalitățile, obiectivele și specificul metodelor de educație morală. 5. Caracterizați aspectele de conținut ale educației morale și aduceți exemple de strategii de realizare a lor (în baza lucrării E. Zolotariov <i>Plăsmuind un suflet nobil</i>, 2005). <i>Expuneți ideile pedagogice sugerate de enunțurile:</i> – Faceți așa ca pedeapsa pentru fapta cea rea să fie nu în afară, ci înăuntrul vinovatului – și veți ajunge până la idealul educației morale (N. Pirogov). – Virtutea a devenit o artă, care trebuie și poate fi învățată, însă soarta căreia în același timp s-a dovedit a fi stranie: în timp ce celelalte arte au fost perfecționate și o generație se învață de la alta, una doar moralitatea nu a sporit în mod vădit, și se întâmplă așa, că aici fiecare este nevoit să se învețe din nou și nu poate folosi experiența generațiilor premergătoare (Hegel). – Ideea, căreia îi slujește învățământul, constă în introducerea moralității în specia umană (Diesterweg).				

1.	2.	3.	4.	5.	6.
–	Chipul moral al personalității depășește în ultima instanță de faptul, din care surse și-a sorbit omul bucuriile sale în anii copilăriei (V. Suhomlinski). Perfecțiunea morală... depinde nu de la natură, dar numai de la voință, ea este perfecțiunea voinței... (L. Feiervach).				
–	Dacă vrei să pui bazele sentimentului moral, nu se cuvine de pedepsit. Moralitatea este ceva în așa măsură de sfânt și înălțător, încât nu se poate de înjosit și de pus pe același cântar cu disciplina (E. Kant). <i>Surse de suport</i> Moise C., Cozma T. Reconstrucție pedagogică. – Iași: Ed. AnKarom, 1996. Nicola I. Tratat de pedagogie școlară. – București: Ed. Aramis, 2003. Momanu M. Introducere în teoria educației. – Iași: Ed. Polirom, 2002. – 172 p. Macovei E. Pedagogie: Teoria educației. Vol. II. – București: Ed. Aramis, 2002. – 448 p. Zolotariov E. Plăsmuind un suflet nobil. – Chișinău: ed. Reclama, 2005. Амонашвили Ш. Школа жизни: Тратат о начальной ступени образования. – Москва, 1998.				
VIII	Educația patriotico-civică - Definiți conceptul și noțiunile de reper ale educației patriotico-civice. - Specificați finalitățile, obiectivele și aspectele de conținut ale educației patriotico-civice. - Identificați strategii și metode relevante pentru realizarea obiectivelor educației patriotico-civice. <i>Expuneți ideile pedagogice sugerate de enunțurile:</i> – Nu din frică, dar din simțul datoriei se cuvine de a se abține de la faptele rele (Democrit) <i>Surse de suport</i> Moise C., Cozma T. Reconstrucție pedagogică. – Iași: Ed. AnKarom, 1996. Nicola I. Tratat de pedagogie școlară. – București: Ed. Aramis, 2003. Oprescu N. Pedagogie. – București, 1996.				
IX	Educația pentru cultura sexualității - Aduceți argumente în favoarea abordării separate a educației sexuale - Punctați ideile esențiale ale diferitor concepții de abordare a educației sexuale. - Evidențiați obiectivele prioritare și principiile educației sexuale. <i>Expuneți ideile pedagogice sugerate de enunțurile:</i> – Ceea ce este în puterile noastre să făptuim, aceea este în puterile noastre să nu făptuim (Aristotel). – Nu greșim precum prin ceea ce am lăsat să fie slab în sufletul nostru (H. de Balzac) – La prieteni noi observăm acele neajunsuri, care pot să dăuneze lor, iar la iubiți pe acelea, de la care suferim singuri (J. Labrier). – Tânărul niciodată nu-și va iubi logodnica și soția, dacă ei nu și-a iubit părinții săi, colegii, prietenii. Și cu cât e mai extinsă regiunea acestei iubiri nesexuale, cu atât mai distinsă va fi și iubirea sexuală (A. Makarenko). <i>Surse de suport</i> Momanu M. Introducere în teoria educației. – Iași: Ed. Polirom, 2002. – 172 p.				

1.	2.	3.	4.	5.	6.
	Macovei E. Pedagogie: Teoria educației. Vol. II. – București: Ed. Aramis, 2002. – 448 p. Dragostea, viața, familia: ghid pentru profesori. – Chișinău: Ed. Epigraf, 2000.				
X	Educația estetică - Definiți conceptul și noțiunile de reper ale educației estetice. - Stabiliți coraportul noțiunilor: educația estetică-educația artistică. - Specificați finalitățile, principiile educației estetice. - Identificați strategii și metode pentru realizarea obiectivelor educației estetice. <i>Expuneți ideile pedagogice sugerate de enunțurile:</i> – Orice lucru are frumusețea lui, dar nu oricine o vede (Confucius). – Nu trebuie să năzuiești către orice plăcere, ci numai către plăcerea pentru ceea ce este frumos (Democrit). – Frumusețea va salva lumea (N. Cernășevski). <i>Surse de suport</i> Moise C., Cozma T. Reconstrucție pedagogică. – Iași: Ed. AnKaron, 1996. Nicola I. Tratat de pedagogie școlară. – București: Ed. Aramis, 2003. Momanu M. Introducere în teoria educației. – Iași: Ed. Polirom, 2002. – 172 p. Macovei E. Pedagogie: Teoria educației. Vol. II. – București: Ed. Aramis, 2002. – 448 p. Cucoș C. Pedagogie. – Iași: Ed. Polirom, 1996. Cristea S. Fundamentele științei educației. Teoria generală a educației. – Chișinău: Ed. Litera, 2003. – 240 p.				
XI	Educația psiho-fizică - Explicați sensul noțiunii educația psiho-fizică. - Dezvăluiți esența educației psiho-fizice în contextul diferitor paradigme de abordare. - Caracterizați mijloacele de bază ale educației psiho-fizice. - Precizați obiectivele și strategiile educației psiho-fizice. <i>Expuneți ideile pedagogice sugerate de enunțurile:</i> – Neajunsurile dezvoltării fizice și morale, căpătate în vârsta fragedă și în vârsta primei copilării, deseori în genere constituie un rău irepetabil, cu care nu reușește a scoate la capăt chiar cea mai târzie vârstă, necătând la străduințele de tot felul ale părinților și eforturile medicilor și pedagogilor (B. Behterev). – O minte sănătoasă într-un corp sănătos (Juvenal). <i>Surse de suport</i> Nicola I. Tratat de pedagogie școlară. – București: Ed. Aramis, 2003. Momanu M. Introducere în teoria educației. – Iași: Ed. Polirom, 2002. – 172 p. Macovei E. Pedagogie: Teoria educației. Vol. II. – București: Ed. Aramis, 2002. – 448 p. Cucoș C. Pedagogie. – Iași: Ed. Polirom, 1996. Cristea S. Fundamentele științei educației. Teoria generală a educației. – Chișinău: Ed. Litera, 2003. – 240 p.				
XII	Educația tehnologică - Definiți termenii de referință ai conceptului educației tehnologice și motivați oportunitatea ei pentru practica școlară. - Determinați obiectivele educației tehnologice, precizați metodele și condițiile de realizare eficientă a ei. <i>Expuneți ideile pedagogice sugerate de enunțurile:</i>				

1.	2.	3.	4.	5.	6.
–	Omul nu poate produce nici materie, nici energie care sunt date de natură, doar tehnologia poate să producă (C. Budeleanu, E. Călinescu).				
–	Cine nu poate lua prin atitudinea mângâietoare, acela nu va lua nici prin severitate (A. Cehov). – Prin căldură mângâietoare întotdeauna vei obține mai mult decât prin forță brutală (Esop). – Instrumentul și mediatorul educației trebuie să fie dragostea (V. Belinski). – Cine a învățat științele, dar nu le aplică, seamănă cu acela care ară, dar nu însămânțează (Saadi). <i>Surse de suport</i> Moise C., Cozma T. Reconstrucție pedagogică. Momanu M. Introducere în teoria educației. – Iași: Ed. Polirom, 2002. – 172 p. Cristea S. Fundamentele științei educației. Teoria generală a educației. – Chișinău: Ed. Litera, 2003. – 240 p. Crista S. Dicționar de pedagogie. – București: Ed. Litera Internațională, 2000. Opreșcu N. Pedagogie. – București, 1996. Бордовская Н.В., Теан А.Н. Педагогика. Учебник для вузов. – Питер, 2001. – 229 с.				
XIII	Conținuturi noi ale educației 1. Evidențiați problematica lumii contemporane și punctați caracteristicile ei specifice. 2. Desemnați răspunsurile specifice ale educației la imperativele lumii contemporane. 3. Caracterizați esența și metodologia educației ecologice în perspectiva formării culturii ecologice a membrilor societății. 4. Precizați valorile fundamentale ale educației pentru pace și cooperare, indicați obiectivele ei. 5. Specificați conținutul educației pentru democrație și drepturile omului, evidențiați obiectivele și principiile ei. 6. Punctați ideile conceptuale ale educației pentru comunicare și mass-media. <i>Expuneți ideile pedagogice sugerate de enunțurile:</i> – Nici o schimbare nu se va produce până când noi înșine nu vom deveni acea schimbare pe care dorim s-o vedem în lume (M. Rosenberg). <i>Surse de suport</i> Moise C., Cozma T. Reconstrucție pedagogică. – Iași: Ed. AnKarom, 1996. Momanu M. Introducere în teoria educației. – Iași: Ed. Polirom, 2002. – 172 p. Văideanu I. UNESCO-50. Educație. – București: Ed. Didactică și Pedagogică R.A., 1996. Noua provocare pentru educație: interculturalitatea. – Iași: Ed. Polirom, 2001.				
XIV	Formele muncii educative 1. Faceți prezentarea publică a unor forme de organizare a activităților educative. <i>Activități de lucru individual</i> 1. Elaborați în grup (3-4 persoane) proiectul implementării unor forme de organizare a activității educative (revistă orală, concurs-victorină, debate, starturi vesele etc.)				

1.	2.	3.	4.	5.	6.
(1)	<i>Întrebări pentru analiză:</i> Măsură de atingere a scopului și a obiectivelor activității.				
(2)	Eficiența mijloacelor și procedeele utilizate.				
(3)	Nivelul de implicare a participanților, satisfacția lor de la participare (manifestările individuale ale unor participanți, starea emoțională, reacțiile, întrebările etc.). – Logica și structura activității educative, eficiența ei. – Nivelul măiestriei pedagogice a educatorului, manifestarea poziției lui de viață și pedagogice, maniera de comportament, caracterul relațiilor cu discipolii etc. <i>Surse de suport</i> Ciubară G. Distracții și cunoștințe. – Chișinău: Ed. Lumina, 1993. Воспитательная работа в 1-4 классах в период стажерской практики: практические рекомендации. – Бэлць, 1989. Ганичев Ю. Интеллектуальные игры. Вопросы для классификации. In: Воспитание школьника. – 2002. – № 2. Горбачева Л. Словарь современных форм воспитательной работы. In: Воспитание школьника. – 2002. – № 1, 2, 3. Куприянов Б. Классификация форм воспитательной работы. In: Воспитание школьника. – 2002. – № 4-5. Степанов Е. Личностно-ориентированный классный час. In: Воспитание школьника. – 2003. – № 3. – С. 14-21.				
XV	<i>Dimensiunea tehnologică a educației</i> 1. Prezențați rezultatele microinvestigării pe teren a stării spirituale a discipolilor, proiectați strategiile relevante de influență educativă. 2. Modelați ora de clasă situațională concepută în baza tehnologiei individuale reflexive. 3. Modelați o adunare tematică cu părinții elevilor claselor primare. <i>Activități de lucru individual</i> 1) Realizați o microinvestigație pe teren orientată spre studierea specificului stării interioare a educaților utilizând diverse instrumente de cercetare. 2) Elaborați proiectul orei de clasă situaționale conform tehnologiei individuale reflexive. 3) Elaborați proiectul adunării tematice cu părinții. <i>Expuneți ideile pedagogice sugerate de enunțurile:</i> – Tehnologia avansată se deosebește foarte puțin de magie (J. Clark). – Faptele noastre ne fac aceea ce suntem (W.A. Allen). – Copilul care suportă mai puține ofense crește om, care își conștientizează mai bine demnitatea (N. Cernășevski). – Respectați dorința copilărească de a fi bun, ocrotiți-o ca pe cea mai fină mișcare a sufletului omenesc, nu abuzați de puterea voastră, nu transformați înțelepciunea puterii părintești într-un tiranic despotism (V. Suhomlinski). – Educația este o artă, aplicarea căreia trebuie să se perfecționeze de multe generații (E. Kant). – Crearea omului este cea mai înaltă încordare a tuturor forțelor spirituale. Aceasta e și înțelepciunea vieții, și măiestrie, și artă (V. Suhomlinski). – Educator și învățător trebuie să te naști; cu el conduce tactul înăscut (Diesterweg). – Educator – cât de mareș suflet trebuiește aici! Cu adevărat, pentru a crea omul, trebuie ca singur să fii sau tată, sau mai mult decât om (J.-J. Rousseau).				

1.	2.	3.	4.	5.	6.
–	Învățătorul rău prezintă adevărul, cel bun învață cum el să fie găsit (Diesterweg).				
–	A educa nu înseamnă a le vorbi copiilor cuvinte bune, a-i îndruma și a-i povățui, dar, în primul rând, a trăi singur omeneste. Cine vrea să-și îndeplinească datoria față de copii, acela trebuie să înceapă educația de la sine însuși (A. Ostrovski).				
–	Importanța obișnuințelor, dobândite în vârsta fragedă, este enormă, să scapi ulterior de ele este foarte greu, iar uneori și nu îi este în putere adultului (P. Lesgaft).				
–	Datorită unei doar unei cunoașteri a ceea ce este virtuos și frumos, noi nicidecum nu suntem mai capabili de a realiza același lucru în fapte exact așa, cum nu devenim mai sănătoși și căliți, știind ce este „sănătatea” și „călirea” (Aristotel).				
–	Pentru ca educația să poată crea pentru om a doua natură, este necesar, ca ideile acestei educații să treacă în convingerile educaților, convingerile în obișnuințe. Atunci când convingerea s-a înrădăcinat în om, că el îi va da ascultare înainte de a se gândi, că trebuie să asculte, atunci numai ea se face element al naturii lui (K. Uşinski).				
	<i>Surse de suport</i> Крившенко Л.П., Вайндороф-Сысоева М.Е. Педагогика. Учебник. – Москва: Изд-во Проспект, 2004. Селиванов В.С. Основы общей педагогики. Теория и методика воспитания. 3-е изд. – Москва: Изд. центр «Академия», 2004.				

Activități de lucru individual.

Nr. d/o	Forme de activitate
1.	Descifrarea și studiul notițelor de curs
2.	Studiu după manual, suport de curs
3.	Studiul bibliografiei minimale indicate
4.	Documentare suplimentară în bibliotecă
5.	Activitate specifică de pregătire (ore)
6.	Realizare teme, referate, eseuri, traduceri
7.	Pregătire lucrări de control
8.	Pregătire prezentări orale
9.	Pregătire examinare finală
10.	Consultații
11.	Documentare pe Internet
12.	Alte activități

Forma de activitate didactică: **referat** problematizat (eseu, comunicare, discurs, hartă cognitivă etc.) pregătit și prezentat în plen de studenți.

Destinația temelor propuse pentru referate vizează studierea aprofundată a subiectelor neincluse în modulele cursului, servind drept fundament pentru rapoarte și minilecții.

Finalitatea preconizată. Dezvoltarea capacității studentului de a formula întrebări și a identifica probleme din realitatea practicii de asistență socială concentrată pe drepturile omului și din sursele bibliografice de referință.

Volumul referatului.

– Elaborat de unul singur – maximum 12 pagini.

– Pregătit în parteneriat (pereche) – minimum 15 pagini, maximum 20 pagini.

– Pregătit în echipă (cel mult 3 persoane) – minimum 20 pagini, maximum 30 pagini.

Cerințele față de pregătirea referatului.

1. Prezentarea în termen în termen!

2. Corespunderea tehnicilor exigențelor unei investigații științifice.
3. Aplicarea corectă a regulilor de scriere și punctuație, specifice limbii române.
4. Nelimitarea doar la o reproducere a informațiilor din literatură, dar reflectarea punctelor de vedere asupra întrebărilor, problemelor, la care urmează să se dea răspuns.

Studentilor li se propun următoarele 2 posibilități de aranjare și de prezentare a rezultatelor activității::

Alternativa 1. Prezentare utilizând metodele de moderare, cu aplicare (după caz) a mijloacelor tehnice disponibile.

Alternativa 2. Materialul pregătit poate fi prezentat prin intermediul unor postere.

Este necesară pregătirea în termen a referatului, în caz contrar va trebui de anunțat profesorul, pentru a se conveni asupra altui termen și a nu zădărnici planul de lucru.

Remarcă. Dacă cerințe indicate vor fi percepute de student ca unele prea înalte, profesorul îi vine în ajutor în orele de consultație.

Evaluare.

Evaluarea inițială la începutul predării cursului prin identificarea așteptărilor, formularea obiectivelor individuale ale studenților.

Evaluarea formativă realizată în decursul desfășurării studiului, în baza manifestării activismului, implicării studenților în activitățile de predare.

Evaluarea sumativă realizată la sfârșitul Modulelor de instruire în scopul monitorizării eficienței procesului de predare/învățare.

Evaluarea *finală* în baza chestionarelor, probelor de evaluare (portofoliilor) inițial anunțate studenților.

Criterii de evaluare a performanțelor.

- „Asamblarea” noțiunilor, ideilor și propunerilor diverse în structuri unitare, în concepte mai generale; ordonarea și generalizarea ideilor de referință.
- Legarea cunoașterii materiei de studiu de situațiile concrete de aplicare.
- Conștientizarea relevanței practice a problemelor discutate.
- Manifestarea atenției „treze” și conectarea la temele de studiu incluse în agenda sesiunilor de instruire.

Principiul de lucru în cadrul cursului prevede stimularea asimilării informației teoretice prin intermediul acțiunilor practice special selectate în scopul activizării abilităților studentului de a căuta și a identifica argumente, dovezi, ajungând la concluzii în baza experienței personale.

Model de Chestionar pentru evaluarea finală

1. Dezvăluți conceptul educației, comparând definițiile educației din diferite surse bibliografice.
2. Stabiliți corelația trăsăturilor caracteristice ale educației și ale funcțiilor.
3. Dezvăluți specificul educației în raport cu socializarea și instruirea.
4. Evidențiați ideile centrale ale diferitor abordări și concepții ale educației.
5. Evidențiați particularitățile semnificative ale educației ca proces pedagogic.
6. Caracterizați legitățile educației și argumentați semnificația lor.
7. Aduceți argumente în favoarea respectării anumitor principii ale educației.
8. Prezentați parametrii modelului antropologic orientativ al omului și explicați coraportul lor.
9. Evidențiați reperele conceptuale ale educației orientat spre personalitate.
10. Dezvăluți conceptul de scopuri ale educației și argumentați semnificația lor.
11. Precizați scopurile educației într-o societate valoric instabilă.
12. Explicați conceptul de metodă de educație și aduceți exemple de clasificări ale metodelor educaționale.
13. Caracterizați metodele de formare a conștiinței (convingerilor) celor educați și evidențiați condițiile asigurării eficienței lor.
14. Caracterizați metodele de organizare a activității de formare a experienței comportamentale la copii și evidențiați cerințele pedagogice în vederea asigurării eficienței lor.
15. Caracterizați metodele de stimulare pedagogică și precizați cerințele în vederea asigurării rezultativității lor.
16. Precizați caracteristicile semnificative ale conceptului de mijloace ale educației și explicați coraportul lor.
17. Reflectați asupra conceptului de conținut al educației în contextul ideilor pedagogiei contemporane.
18. Dezvăluți conceptul de educație intelectuală în contextul diferitor paradigme de abordare a acesteia.
19. Precizați scopul, obiectivele, mijloacele și metodele educației intelectuale.

20. Dezvăluți conceptul de educație morală în contextul diferitor paradigme de abordare a acesteia.
21. Precizați finalitățile și strategiile de asigurare a eficienței educației morale a tinerii generații.
22. Precizați aspectele de conținut și metodele educației pentru cultura morală și spirituală.
23. Dezvăluți esența, obiectivele și orientările metodologice în vederea realizării educației patriotice.
24. Caracterizați scopurile, obiectivele și modalitățile de realizare a educației civice.
25. Argumentați actualitatea educației sexuale, precizați finalitățile și aspectele metodologice ale realizării ei.
26. Dezvăluți conceptul de cultură psiho-fizică și argumentați semnificația ei în societatea modernă.
27. Precizați finalitățile și reperiile metodologice ale educației psiho-fizice.
28. Dezvăluți conceptul educației estetice și reflectați asupra calității realizării obiectivelor ei în școala contemporană.
29. Caracterizați obiectivele, principiile directorii și resursele metodologice ale educației estetice.
30. Dezvăluți esența și precizați obiectivele educației tehnologice.
31. Precizați condițiile, mijloacele, metodele educației tehnologice.
32. Dezvăluți conceptul de educație interculturală și argumentați oportunitatea ei din perspectiva integrării țării noastre în Comunitatea Europeană.
33. Evidențiați obiectivele și aspectele metodologice în vederea realizării educației interculturale.
34. Caracterizați problematica lumii contemporane și argumentați impactul ei asupra domeniului educațional.
35. Dezvăluți conceptul și evidențiați obiectivele educației ecologice.
36. Explicați esența și precizați obiectivele educației pentru cultura păcii și cooperării.
37. Argumentați oportunitatea și dezvăluți sensul educației pentru democrație.
38. Evidențiați specificul și motivați oportunitatea educației pentru drepturile omului.
39. Evidențiați caracteristicile semnificative ale conceptului „forme de organizare a activității educative”.
40. Caracterizați ora clasei ca formă de organizare a activității educative extradidactice.
41. Dezvăluți particularitățile specifice ale unor forme de organizare a muncii educative.
42. Dezvăluți conceptul de tehnologie pedagogică în contextul educației orientate spre personalitate.
43. Precizați abilitățile profesionale ale pedagogului educator din perspectiva abordării umaniste a educației.
44. Caracterizați diagnosticul ca etapă inițială a ciclului tehnologic al muncii educative.
45. Evidențiați și dezvăluți conținutul elementelor constituitoare ale planului muncii educative.
46. Realizați o sinteză generalizatoare a elementelor ciclului tehnologic al muncii educative.
47. Evidențiați unele exigențe pedagogice referitoare la planificarea unei activități educative.
48. Dezvăluți conceptul de sistemă educațională a școlii și precizați prioritățile ei.

Resurse informaționale ale cursului.

1. Albu G. În căutarea educației autentice. – Iași: Ed. Polirom, 2002. – 200 p.
2. Antonesei L. Paideia: Fundamentele culturale ale educației. – Iași: Ed. Polirom, 1996. – 128 p.
3. Bârzea C. Arta și știința educației. – București: Ed. Didactică și Pedagogică, 1995. – 219 p.
4. Cernichevici S. Educație și eros. Ghid pentru educatori, părinți și tineri. – Iași: Ed. Polirom, 2001. – 143 p.
5. Cojocariu V.M. Educație pentru schimbare și creativitate. – București: Ed. Didactică și Pedagogică, 2003. – 312 p.
6. Concepția educației în Republica Moldova / Ministerului Educației și Științei. – Chișinău: Ed. Lyceum, 2003. – 36 p.
7. Convenția cu privire la Drepturile Copilului / ONU. UNICEF. – 20 p.
8. Crista S. Dicționar de pedagogie. – București: Ed. Litera Internațională, 2000.
9. Cristea S. Fundamentele științei educației. Teoria generală a educației. – Chișinău: Ed. Litera, 2003. – 240 p.
10. Cucoș C. Pedagogie. – Iași: Ed. Polirom, 1996.
11. Curriculum școlar: clasele I-IV. Broșură informativă. – Chișinău: Ed. Prut Internațional, 1990. – 80 p.
12. Ciubară G. Distracții și cunoștințe. – Chișinău: Ed. Lumina, 1993
13. Dragostea, viața, familia: ghid pentru profesori. – Chișinău: Ed. Epigraf, 2000.
14. Hopkins D. Perfecționarea școlii într-o eră a schimbării. – Chișinău: Ed. Prut Internațional, 1998. – 256 p.
15. Iucu R. Managementul și gestiunea clasei de elevi. Fundamentele teoretico-metodologice. – Iași: Ed. Polirom, 2000. – 199 p.
16. Joiță E. Pedagogia: știința interactivă a educației. – Iași: Ed. Polirom, 1999. – 192 p.

17. Macovei E. Pedagogie: Teoria educației. Vol. II. – București: Ed. Aramis, 2002. – 448 p.
18. Mija V., Spănu A. Agenda dirigintelui. – Chișinău: Ed. ARC, 2003. – 52 p.
19. Mândăcanu V. Moștenirea noastră – bogăția spirituală. – Iași: Ed. Universitatea Pedagogică „Ion Creangă”, 2003. – 312 p.
20. Moise C., Cozma T. Reconstrucție pedagogică. – Iași: Ed. AnKarom, 1996.
21. Momanu M. Introducere în teoria educației. – Iași: Ed. Polirom, 2002. – 172 p.
22. Nicola I. Tratat de pedagogie școlară. – București: Ed. Aramis, 2003.
23. Noua provocare pentru educație: interculturalitatea. – Iași: Ed. Polirom, 2001.
24. Oprescu N. Pedagogie. – București, 1996. – 403 p.
25. Savater F. Curajul de a educa. – Chișinău: ed. ARC, 1997. – 213 p.
26. Văideanu G. Educația intelectuală. Studii și perspective. – București: Ed. Didactică și Pedagogică, 1971.
27. Văideanu G. UNESCO-50. Educație. – București: Ed. Didactică și Pedagogică R.A., 1996.
28. Văideanu G. Educația la frontiera dintre milenii. – București: Ed. Politică, 1998. – 327 p.
29. Voiculescu F. Analiza resurse-nevoi și management strategic în învățământ. – București: Ed. Aramis, 2004. – 410 p.
30. Zolotariov E. Plăsmuind un suflet nobil. – Chișinău: ed. Reclama, 2005.
31. Zolotariov E., Mihailov M. Teoria și metodică educației: curs de prelegeri. – Bălți, 2006.
32. Brezinka W. Erziehung in einer vertunsheren Gesellschaft: Beitrage sur Praktischen Padagogik. – München: Verlag E. Beinhart, 1993. – 264 p.
33. Dottrens R. E'duquer et instruire. – Paris: Nathan UNESCO, 1988.
34. Schilling J. Didaktik/methodik der sozialpadagogik: Grundlagen und konzepte. – Lechterhand, 1995. – 292 p.
35. Амонашвили Ш. Школа жизни: Тратат о начальной ступени образования. – Москва, 1998.
36. Бордовская Н.В., Теан А.Н. Педагогика. Учебник для вузов. – Питер, 2001. – 229 с.
37. Воспитательная работа в 1-4 классах в период стажерской практики: практические рекомендации. – Бэлць, 1989.
38. Ганичев Ю. Интеллектуальные игры. Вопросы для классификации. In: Воспитание школьника. – 2002. – № 2.
39. Горбачева Л. Словарь современных форм воспитательной работы. In: Воспитание школьника. – 2002. – № 1, 2, 3.
40. Крившенко Л.П., Вайндорф-Сысоева М.Е. Педагогика. Учебник. – Москва: Изд-во Проспект, 2004.
41. Куприянов Б. Классификация форм воспитательной работы. In: Воспитание школьника. – 2002. – № 4-5.
42. Маленкова Л.И. Воспитание в современной школе. Книга для учителя и воспитателя. – Москва: Издательский Дом «Ноосфера», 1999. – 298 с.
43. Подласый И.П. Педагогика. Процесс воспитания. Книга вторая. – Москва: Изд-во «Владос», 2000. – 255 с.
44. Селиванов В. Основы общей педагогики: Теория и методика воспитания. Москва: Издательский центр «Академия», 2004. – 336 с.
45. Степанов Е. Личностно-ориентированный классный час. In: Воспитание школьника. – 2003. – № 3. – С. 14-21.
46. Щуркова Н.Е. Новое воспитание. – Москва: Педагогическое общеситво России, 2000. – 119 с.

Însă aceste surse bibliografice constituie doar o revistă!!!, deci ele nu eliberează de necesitatea de a căuta de sine stătător literatură cu referință la problematica disciplinei de studiu.